

حموشتيك

بو پيشكوتن

ده نوسرى

يكي به آنه يكه

پيشكوتن

حفته جار يك درده چيت

كربار

بوخوشو پينيك

به ۳ مانك يك

به شش مانك دو

به ساليك چوار روپه ددها

اعلان يا ايشيكي خويي

له پره دو وايمداده نوسريت

بو دو دير ۳ آنه ده سينريت

(سال ۱ ژماره ۹) - (روز پنجشنبه ۷ شوال ۱۳۳۸ ۲۴ جون ۱۹۲۰) -

- ضيافت -

لم ولاته شتيك جي كيربوه و هيه كه هيچ جوان نيه -
 كسي تي افكري پاره به عارق ناوچوان پيا اكا و كوي
 اكا ته وه - له پريكدا ايكات به ضيافتيك خلتقيكي زور
 بانك اكا و درخوارديان ادا -

ام ضيافت كرده ليره به دوتخاكري - يعني له ناو
 خوماندا دو ناوي لي ازين - يكيكان امه يه الي نان ادم
 له ري مولودي پيغمبردا صلي الله عليه وسلم - يكيكيشي
 امه يه - الي خوشه ويستي و برايي خومي بي به
 جي اهيم -

جا بامن - اكرچي له بريشتان ناخوشه - ام
 دولايه بكه وه و به وردى بي خه برچاوتان - اجاؤ
 وخته ايوه خوتان چي چا كه هلي بريرن -

هوه يان امه يه كه له ري خوا و پيغمبردا نان ادا و
 ناوي دني مولود پيغمبر -

كلمه مولود ماناي پي - به شرافتي و كوره يي او
 وخت و سعانه وه كه حضرت نخرانبياء صلي الله عليه وسلم
 له دايك بوون پياوهر چي يك له دستي بيت ولي
 هلسي بيده به او كسانه ي كه مولوديان پي
 اهشي - امه زور باشه -

مولود پيغمبر (صاعم) له ساليكدا له سر كسيمك كه
 بي بي كرتيك هيه - اويش به اونجوهي كه له آيات و
 حديثدا فرموراوه علما - صلحا - فقرا ام ۳ صنفه بانك
 بكرى و او مولود پيغمبره به زمانيك كه خوچس تي
 بكات بخويزي و نان بدرى -

جاري مولود ناوه پيان بوختانيكه ايكن - اونجوه
 مولودانه هر به خيال و نيت هيان ناودل ناوسري و
 پيك نيت - كبرايك همو دست مائه كي « ۵۰ » ليره بي
 بهيني « ۲۵ » ي بكات به ضيافتيك و هر چي پياوي
 دوله مند و كوره و بناو هيه بانكي بكا و چيشتي خوش
 و فرني و فالوزه يان درخوارد بدات و له دلي خو شيدا
 بلي من مولودم بو حضرت پيغمبر كرد بخوادرو
 افردي و بوختان اكات -

نه خوا و نه پيغمبر يان فرمونه تو نيوه ي دست
 مائه كت بكه به ضيافت و ناوي مولودي لي بهينه - ام
 مولوده قط قبول ناي و پيغمبر بش پي خوش نيه - اكر
 راست اه كيت و مولود كردنت پي خوشه - هر چيني
 كه له دستت يت بو چوار ملا و پنج پياو چاك و شش
 فقيري بكه به چيشت و درخواردياني بده و هر به يكي
 لو ملا يانه مولوديش بخوينه ره وه -

خو اكر آنه وي كه ناو پياكيت و له همو جيكا يك بلين
 فلانه كس ضيافتي كرد بو - ام ويسته ي تو چو نكه ناوي
 مولودي لي اهيني هم بيچه وانه ي شرعه و بي كناخبار
 اهن و هم بي زانستي و نفامي يه و پي پوچ ابي -

كسي اكر بوناوي چاك اكرت بي و پاره بدابه شتيك
 كه بهيني و به كلك همو كس بي و كو مكتب صنابع و
 تجارت و درست كردني و چاك كرده وي مزكوت و
 ياربه داني مكتب و هيان چاپ و اوتوموبيل وام تحره
 شتانه كه هتا دنيا دنياي خويشي و همو كسيكيشي بشي
 چاكيان لي مست اه كه ويت - ايكا اكر به ناوي مولوده وه

نان به ناندار بدري و خير به خير بکري و ناوی دنيايي
بي بکريت ري دين تيك اچي . امانی پی شلوق ابي .
ژيني دنيا آلوزی .

دوهميان امهيه . بکي يککي خوش بویت و حزبکا
که هموشتيگان بيکه وه بي . نان خواردن و آخواردينان
له وختيکدا بي . . بم ناوه وه زور ضيافت اگري .

ضيافت مانای جی م ميوانداری بو اوکسي که کس
نه ناسی يان له ري وه بيت . ناسياوبی و تازه له
جیکايک بي ته وه .

بلی . مپيش له سر امهم که بوهميانه جی براي وريک
خستن دودل ضيافت بکري باشه . بلام ايره اميش
واناکن . اميش زوری تی دايه . هی او تو هيه له جياتی
برتيل و ديار يه که ضيافت اکا . که ري برتيل نو به
ضيافت تی هل اچي . به دوسه ضيافت ايش ريک
اخات .

ام تحوه ضيافتانه اگر ناوی خو شه ويستی لی بگری
درو بکي پتی به . هی وا هيه که دلدا رقی زور يان له بکه
و به خوینی يکتری تينون و چاره روانی سر مه قلات
دانی يکترن پکی ضيافت بو يکتری اکن . ۱-۱-
پيس و چيلتر نيه .

هی اوتوم ديوه که له عيام پيشودا له ناو ساليکدا که
۳۶۵ روزه به قاوانی و ايواری وه ۶۵ روزه کی نانی مال
خوی نه خواردوه امه چي پی الين .

استايش هيه . ام کردوه ناشيرينانه لای کلی کس ماوه .
هی وا هيه که له مال خو يا نان بخوا به دليه وه نانوسی
وا آزانی زهره . هی او تو هيه که بناوی کسيکی تره وه
داوای ضيافت لم ولو اکا . هی وا هيه که يکک تا ايشی
پی نبي و له جيکه بکي برزیا نه يینی مر حباي لی ناکا پکی
که دوروژی به زلی دی ضيافتی بو اكات .

بلام من وا بره کم کردوه . و ام عيبه ی خومانم پی لینا
ايوه خوتان بی خونته وه و زور باش ليکی بدنه وه . اگر
دلتان هر له سر فایه قهوايه کان نبي ولی وود بيقوه به
کرده وه يکی باشی دانانين .

له دا مقصود هر او کسه نيه که ضيافته که اخوا .

بلکو زیاتر مقصد او کسانه به که ضيافته که اکن . و نانی
خویان بو ناویکی خراب پرش و بلا و اکه نه وه . اگر دواي
نان خواردن له بردرکا که کوی بکري زور کس لو ضيافت
خورانه ايني که له ژير سميليانه وه پی پی اکه نن . و
زوريشيان له ژير ايوه وه به کري ناو اين .

امهيش بسسه . با بپرته وه . . . بسيه .

— « زراعت و تجارت » —

زراعت و تجارت بناغهی مدنيت و عمليات علم و
معرفته . زراعت عادتاً ارض ملکن و الماس درهينانه
تجارت آسن فروشن و آلتون پياکرده .

اوشاوانهی که جيکای تجارتی ده بن به شار کوره
کوره و زراعت چاک و به بره کتش له اطراف او
شاره کورانه پيدا اين .

زراعت پيشکوتن . تجارت موفقيت . ثروث
مکافاته .

زراعت چشتيکه به سايی تجارتی وه ده بی به باغ
و باغچه . ثروث خزينه بکه کلی جار له ژير او
باغچه يه دا پيدا ايدت .

اينجانه يکی کل — که زور اهميتی نيه — ديسان
زراعتی . دوکان و يا خانو يکی پچکوله تجارتی .

ارباب تدقيق امنسکه اهميتيان داوه به زراعت و
تجارت که امر و به زراعت ده لين « فن » و به
تجارتش ده لين « علم » . ام فن و علمه ش کتيب
و مکتبديان هيه . هچ کس لم مکتبانه دا بخوینی و
شهادتنامه ورکری له همو جيکايک مقبول و معتبر ده بن
وله هچ و ختيکدا بجان ناکه ویت .

ارباب زراعت و تجارت له همو و ختيکدا بو حکومت
و ملت و بونفسي خویان چا که يان هيه .

بلام صد حيف که هيسنه کانی مملکتی ايمه لم بچته
بدرن . چونکه امانه نه بو حکومت و ملت و نه بو
نفسی خویان چا که يان هيه . ابرامه ام ايشه که اوان
ايکن تجارتی پی نالين .

لبرچی له مملکتی ايمه نا فقيری زوره ب چونکه :

هچي پاره يکان هيه اکه ويته دست تجاره کان اوانس
جار يکتر بوشتيکی وای خرج ناکن که کلکی ملت بکری
و بو خوشيان چاک بيت . کوابو او پارانه چي لی اکن
بلی . بو خاطر ی اوهی که له مراقدا نه می نه وه
امیشتان عرض بکم :

او پارانه که اکه ويته دستیان کردی اکه نوه وایکن
به ژیر چاله وه . بم نوعه ام پارانه دمرین . لکل
امشدا هی واشیان هیه که ایواران به نان و دو
شیو اکاته وه . کوابو امانه له تجار زیاتر « پاره پرست »
و « پاره کوژ » ن . و ام ایشه ی که اوانس ایکن
له تجارت زیاتر « ملت روت کردنه وه » به .

زراعتمان له دوايه . دیسان امیش قباحث له
تجاره کانه وه به . چونکه که ملت روتایه وه اثر زراعت
به چي اکریت .

له جیاتی امه بین بو پارانه ی که کردی اکه نه وه
شرکی تشکیل بکن . و انواع مکینه زراعت . مکینه
آرد . سینه ما . اوتوموبیل . عمرانه و ام نوعه
اشیانه ی که بو مملکت و بو خوشیان چاکی جلب بکن
و به همونوعیک معاونت محتاجین ملت بکن . بو خاطر ی
اوهی که حکومت و اهالی و فقرای مملکت و
خوشیان استفاده لی بین .

بلی . لکل امه شا چاکشيان زوره و همو وختیک
ایانه ویت که به همونوعیک معاونت اهالی و فقرای مملکت
بکن بلام امانس به تنها هیچیان بو ناچيته سر .

۲۰۲

ما

پ . پ

قصه قوری حسن لاوه . اوی تو آلی خیال پلاوه .

خو اویه اتانوت روز به سر اچی . آی مردوی
دروتان مری .

له شماره زور حمامیک در کوتوه . آخر طاپوی چه
تسکه زیکه .

تق . تق . تق . تق . بوزله مسررق .

پی یک له لیفه در چوه . بیستومه آی برنه وه .

من لم منجه منجه ناکم . بیت ناکوی بویه .

تماشای اوریکا به که . هتا چاوت اروی .

طیاره کان بو نهاتن . رشه بایه بویه .

اوه دله کتی چيته . خبری ناخوشم ورکوتوه .

قصه ی کابرای مغای خوش بو . له دوانه بکاره که بو .

کس نابی به مسر کسایچی . امر و دنیا یه و
صبحینی قیامت .

من الیم یه ته وه تو آلی نا . ده با خیره ی بو بکینه وه .

اوه مو نوطه ت بوجی یه . با بمینی بو روزی خوی .

بنو بیته خوت .

دنک و باس چی یه . اوی بیستونه باوری پی هیکه .

امرو چندی مانکه . دهیکه وعده که نی پر یوه .

« ع . و اوی تر »

ما

دیسان

اهلین البجه سو تاوه . رنکه آکری ایره بیت . بلی .
هموی نیه هر حوضی مردانه .

اوجون آکر اکریت . چونکه هر (مولدالماء) کدی ماوه .

امه همو داخی دله . ناا هموی پرسیتیه .

جا امه زک تیر اهکات . بلی به قوریات ابات .

قصه درو زوره . همو سو بندیشی له کله . قیقا کا . اگر
طلاقیشیان بکویت .

حاجیله به خیری کام چوه هولیری . طیاره م بو تیری
طوپم بو اتیری .

کره ممره بهاره . کشیت بو به لو خواره .

هاتوه هاتوه . به کل وقینکی آزاوه .

اگر سرین له مالنا ناییه . امه بخره ژیر سمرت
« بو روزه ناکیت » .

من وا به تمام . له کویت ده .

شیخی سعدی وتویه . باله سکان درکن .

روز ۲۱ جون ۱۹۲۰ له والی بغداده وه

له بغداد اعلان کراوه

چونکه زانراوه که « هنی کس » خویان
حریکه اکن بو داخستنی هنی دروی تاپیتی . که
انکلیس عسکری خوی له عراق اکاته دره وه و چولی
اکات . و دروی تریش بو امه ی که اوانه ی کم بیر
ونه زانن تفوه بخون و توشی زجت و زور بن .

لبر اوه من (سرار تولد طالبوط ویلسن ک . سی
ی . ی . سی . س . آی . سی . م . ک .
— د . س . و — حاکم عام عراق) رسماً خبر اهدم
به جموکس . چونکه دوات انکلیس به حکمی (مجلس
آشتی دول) ملتزمه بو آمایش ناو عراق که حکمی او به
اهم دواته سپیراوه . و پاراستنی عراق له دشمنی
دره وه .

به هیچ کلوجی . بیری نیه . نفریکی عسکری له
عراق بکانه دره وه . جکه له پیش ده بی وک پدیشو
لشکر یکی تو اوله جمو رنیک که بشی ایشی خوی بکات
زاده کریت . و بزانی له جمو وختیکدا که پیویست بی
چیه بو ریک خستنی ایشو کاری ناوه وه . چه بو
برام بیری و نه هیشتنی هی دره وه اوه لشکره واکرتوه که
باریه ی ملکه بدات .

غزل

من غبار کذر کردش دامانیکم
عاشق و شیفته جلوه جا نایکم
بوکل روی کسی ایسته منیش وک بلبل
له حدیقه طربا مرغ سحر خوانیکم
آخ زمانیکه له کوشه فضا وک قمری
بی پروبال قندی سر و خرا مانیکم
دعوت بزم شرابم مکه ساقی امشو
مست باله قدح دیدنه فتانیکم
خو زمانیکه له بیت الحزنا وک یعقوب
چاوه ری پیرهن یوسف کنعانیکم
کر دیرسی حزم ایستاله کوشه غمدا
منی بیچاره عجب بیسرو سامانیکم
ورده بنواره که کن کن بوه سینم
هدف تیر بلای جنبدش مژگانیکم
مدتی که له داوین شوی هجرانا
دائماً منتظر صبح کربانیکم
شوه همو شو و کو پروانه بیصبر و قرار
بال و برسو خسته شمع شبستانیکم
ای رفیقان بخدا ایسته منیش بو لیلی
بی سرو شو نیم و مجنون بیابانیکم
تاله جمعیت احباب بریوم دوران
له بیابان غما طرفه پریشانیکم
ای روف خاصیت صحبت دلداره که من
ادب آموخته محفل عرفانیکم
روف

روز ۱۴ جون شیخ قادر ، شیخ غریب و توفیق
قادر لکل مجد فلاح روانه بصره کراون بو
نارنده هندستان .

له چاپخانه حکومت له سلیمانی چاپکرا